

ОДЕРЖАННЯ ПАТЕНТУ ТА ПАТЕНТНІ МИТА НА ОБ'ЄКТИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ

студентів, що здебільшого не підтверджені належним рівнем готовності зайняти посади, на які вони претендують, їхня недостатня обізнаність з особливостями регіонального ринку праці та системами оплати праці. Роботодавець нині вимогливий і підходить до претендентів на вільне робоче місце зі зрослими критеріями щодо знань, умінь та практичного досвіду. Тим часом рівень знань випускників, особливо тих, котрі оплачували своє навчання, не кажучи вже про відсутність досвіду роботи та сумління, у багатьох із них бажає бути кращим [3].

Висновки. Усі наведені вище проблеми української освіти пов'язані у першу чергу з недоліками у державному управлінні галуззю, відсутністю громадської участі і контролю в освітньому процесі. Ці явища, як і багато інших негараздів української освіти, мають витокami радянське минуле, але розв'язувати їх треба сьогодні і негайно.

Сьогодні, коли наша молода незалежна Україна вступила у вирішальний етап переходу до ринкової економіки, роль економічної освіти для учнівської молоді стає надзвичайно важливою. Нині необхідно формувати у молоді ринкове економічне мислення, виховувати майбутнього господаря в усіх сферах діяльності.

1. Верховода Л.Т. *Взаємозв'язок освіти з економікою країни. Економічна ефективність освіти.* – К.: Радянська школа, 1989. – №1. – С. 30 – 33.

2. Гаврилишин О. *Основні елементи теорії ринкової системи.* – К.: “Наукова думка”, 1992. – 126 с.

3. Добрянський І. *Ринок освітніх послуг в Україні // Молодь і ринок.* – 2007. – №1 – 2 (24 – 25). – С. 31 – 33.

4. *Заключительный доклад на Дакарском Форуме “Образование для всех” // www.unesco.org/.*

5. Кепша Я., Левченко Г. *Інтелектуальна власність людини – проблема сьогодення в становленні ринкових відносин в Україні // Молодь і ринок.* – 2005. – №1 (11). – С. 56.

6. Кисільова Т. *Диплом є. Що далі (Про деякі проблеми працевлаштування випускників) // Праця і зарплата.* – 2002. – № 23 (315).

7. Красняков Є. *Державне фінансування освіти не має бути залишковим // Рідна школа.* – 2004. – №7 – 8. – С. 3.

8. *Освіта України. Нормативно-правові документи.* – К.: Міленіум, 2001. – С. 55 – 60.

9. Чухно А.А. *Ринок, К.: “Знання України”, 1991. – 48 с.*

Михайло Примаченко, пошукач

Дрогобицького державного педагогічного університету
імені Івана Франка

ОДЕРЖАННЯ ПАТЕНТУ ТА ПАТЕНТНІ МИТА НА ОБ'ЄКТИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ

У статті розкривається порядок одержання патенту на об'єкти промислової власності (винаходи, промислові зразки та свідоцтва на товарний знак) їх правова охорона та розглянуто аспекти митних стягнень за патентування винаходів за кордоном. Ці питання нині вивчаються студентами маркетингознавства на факультетах менеджменту та маркетингу, такі знання, що є складовою формування професійних компетенцій, необхідні маркетингознавцям промислових підприємств.

Постановка проблеми. У нинішніх умовах ринкової економіки, коли із кожним наступним періодом часу все гостріше виникає конкурентна боротьба за ринки збуту, найважливішим компонентом системи освіти маркетингознавців є зміст навчання тих напрямків, які в майбутньому формують високий рівень професійної компетенції із авторського права, маркетингу як науки про ринок, виробництво, збут, дослідження ринкового середовища, всієї діяльності у конкурентному

середовищі, включаючи рекламу, сервіс, послуги, торгівлю, підприємництво та міжнародні відносини, що вимагає від маркетингознавця знань із авторського права на об'єкти промислової власності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Дана проблема досліджувалась відомими вченими в Україні як розвиток інтелектуальної власності та вивчення маркетингознавцями інтелектуальної власності у процесі їхньої

ОДЕРЖАННЯ ПАТЕНТУ ТА ПАТЕНТНІ МИТА НА ОБ'ЄКТИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ

кваліфікаційної підготовки. Цій проблемі присвятили свої роботи С. Бондаренко [1], С. Довгий, В. Жаров, В. Кремень [2], М. Ваневський [3, 4, 5, 6, 7], І. Дахно [10], В. Жаров [11], Л. Ніколаєнко, Л. Міняйло, Л. Топільська [12], А. Наконечна [13], П. Цибульов [14] та інші. У названих працях авторів дається виклад матеріалів про інтелектуальну власність, але упущено основний аспект підготовки маркетологів до умов ринкової економіки із отриманням та загальнодоступністю професійної освіти, поєднуючи авторське право промислової власності і маркетинг.

Мета статті – ознайомити студентів, різних професійних закладів освіти, всіх тих осіб що вивчають курс “Інтелектуальна власність, чи Патентознавство” і розкрити особливості отримання патентів на винаходи та промислові зразки, одержання свідоцтва на товарний знак, які відповідно подаються у патентне відомство України чи інші зарубіжні країни.

Виклад основного матеріалу. Заявка на видачу патенту України на винахід, промисловий зразок, свідоцтва на товарний знак подається у Державний департамент інтелектуальної власності України.

Заявка – це сукупність документів, які включають у себе заяву на винахід, промисловий зразок, товарний знак, опис суті рішення, що заявляється, із формулою винаходу, реферат, креслення, фотографії та інші доповнюючі матеріали.

Заява на раціоналізаторську пропозицію подається в письмовій формі підприємству, організації, на яких передбачається її використання.

Будь-яка фізична особа, автор має право подати заяву на винахід, промисловий зразок, творчою працею якого створено цей винахід чи промисловий зразок, а також законний спадкоємець автора чи інша фізична або юридична особа, яка одержала від автора чи його спадкоємця право на подання заявки на договірній основі.

Кожна подана заявка повинна стосуватись тільки до одного винаходу чи промислового зразка, а також товарного знака.

Заявка на винахід повинна містити наступні обов'язкові документи, які подаються пакетом у патентне відомство:

- заяву про видачу патенту із зазначенням автора (співавторів), їх місця проживання або місцеперебування на офіційному бланку, українською мовою, друкованим способом;
- опис винаходу, що розкриває його з

повнотою, достатньою для здійснення (виготовлення) винаходу будь-якою іншою особою;

- формулу винаходу, що виражає його суть і ґрунтується на описі винаходу, стислу словесну характеристику технічної суті винаходу, що містить сукупність його суттєвих ознак, які достатні для досягнення зазначеного заявником технічного результату;

- креслення та інші ілюстративні матеріали, якщо вони необхідні для суті винаходу;

- реферат (короткий опис винаходу, формули для розуміння суті винаходу).

- документи, що додаються до заявки:

- документ про сплату збору за подання заявки;

- документ, що підтверджує право заявника на зменшення розміру збору, якщо таке право у заявника є;

- доручення, що засвідчує повноваження представника заявника (якщо це має місце);

- заяву про пріоритет (якщо заявник бажає скористатися правом пріоритету) і копію попередньої заявки.

Якщо заявка подається автором, то до матеріалів заявки повинна додаватись довідка, що підтверджує сплату мита в установленому порядку, або звільнення від сплати такого. При умові, якщо заявка передається у власність Державному фонду патентів, автор звільняється від сплати мита, за ним залишається право авторства і відповідна винагорода, встановлена Державним патентним відомством України, відповідно до діючих нормативних постанов та законів.

Основним документом, як відзначає П. Цибульов у своїй роботі [14, 18], що регулює правовідносини в сфері авторських і суміжних прав, став Закон України “Про авторське право і суміжні права” (23 грудня 1993 року).

Принциповим моментом у розбудові законодавства про інтелектуальну власність стало прийняття у 1996 році Конституції України, яка проголосила: “Кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами інтелектуальної, творчої діяльності”.

Усі документи, які подаються в Державний департамент інтелектуальної власності, повинні бути надруковані українською мовою, а, коли документи подані іншою мовою, обов'язково супроводжуються перекладом.

Дата надходження в Укрпатент кожної

ОДЕРЖАННЯ ПАТЕНТУ ТА ПАТЕНТНІ МИТА НА ОБ'ЄКТИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ

поданої заявки є пріоритетом при умові, що документи оформлені згідно з вимогами, які встановлені Укрпатентом.

Після надходження заявки на винахід, промисловий зразок Укрпатент проводить встановлення дати подання, формальну експертизу, під час якої перевіряється наявність необхідних документів, а також можливість надання правової охорони. При позитивних результатах формальної експертизи приймається рішення про прийняття заявки на винахід до розгляду кваліфікаційною експертизою і встановлюється пріоритет, про що повідомляється заявнику, а якщо заявка не відповідає встановленим вимогам, приймається рішення про відмову в прийнятті заявки на винахід до розгляду, як показано в роботі П. Цибульовим [14, 45].

По заявці, документи якої оформлені з порушенням встановлених вимог, заявнику надсилається запит із пропозицією протягом 2-х місяців від дати одержання подати виправлені документи. Якщо заявник у визначений строк не подав матеріали, вказані в запиті, заявка вважається неподаною, зазначає М.Вачевський в роботі [3, 54].

На рішення про відмову в прийнятті заявки до розгляду заявник може подати заперечення до Апеляційної ради Держпатенту протягом 6-ти місяців від дати його одержання. Заперечення розглядається Апеляційною радою протягом 2-х місяців від дати його надходження. Рішення Апеляційної ради є остаточним.

Заявки, прийняті Держпатентом України до розгляду, заявникові не повертаються.

Відомості про прийняті до розгляду заявку на винахід, включаючи формулу винаходу, публікуються в офіційному бюлетені Держпатенту України через 18 місяців від дати пріоритету [13].

Публікація заявок на винаходи може не здійснюватись, коли така публікація може завдати шкоди державним інтересам.

Автор винаходу може звернутися до Держпатенту з клопотанням про виправлення помилок в опублікованих відомостях про заявку, а також має право відмовитися бути згаданим у відомостях, що публікуються.

Будь-яка особа має право ознайомитися з матеріалами заявки після її публікації. Порядок ознайомлення з матеріалами встановлює Держпатент.

Заявленому винаходу від дати публікації до дати реєстрації в Державному реєстрі винаходів надається тимчасова правова охорона в обсязі опублікованої формули.

Тимчасова правова охорона вважається такою, що не настала, якщо прийнято рішення про відмову у видачі патенту. Клопотання заявника, яке подається до Держпатенту на проведення експертизи заявки по суті, може бути подане протягом 5 років від дати подання заявки. Якщо таке клопотання у вказані строки не надійшло, заявка вважається відкликаною.

Експертиза заявки на винахід по суті перевіряє відповідність заявленого винаходу умовам патентоспроможності.

За результатами експертизи заявки на винахід по суті приймається рішення про відповідність чи невідповідність заявленого винаходу умовам патентоспроможності.

При незгоді автора з рішенням експертизи по суті винаходу, він має право на протиставлені матеріали експертизи подати мотивоване заперечення до Апеляційної ради у тримісячний строк від дати одержання рішення або копій матеріалів експертизи.

Рішення Апеляційної ради є остаточним.

Будь-яка особа має право подати заперечення до Апеляційної ради проти виданого патенту, при умові сплати відповідного мита. Апеляційна рада розглядає заперечення тільки в межах мотивів, викладених у ньому. Особа, яка подала заперечення, а також власник патенту можуть брати участь у розгляді заперечення [2, 56].

Автори винаходів, промислових зразків мають право на патентування винаходів і промислових зразків в іноземних державах.

Щоб запатентувати заявку в іноземній державі, заявник зобов'язаний подати заявку до Держпатенту, повідомивши про намір запатентувати винахід чи промисловий зразок в іноземних державах. При відсутності заперечення протягом 3 місяців від дати надходження повідомлення заявка на винахід чи промисловий зразок може бути подана в іноземні держави.

Усі витрати пов'язані з патентуванням в інших державах несе заявник або інша особа, яка дала згоду авторові, в тому числі іноземна.

Практика розгляду цих спірних питань у судах загальної юрисдикції підтверджує, що ці питання мають відповідні труднощі, пов'язані, основним чином, із відсутністю практики і відповідної кваліфікації судів у галузі інтелектуальної власності і в основному патентного права [1].

Автори, які бажають патентувати свої винаходи чи промислові зразки за кордоном в інших державах повинні сплачувати патентні мита на об'єкти промислової власності.

Згідно із законом України "Про державне мито" від 18 грудня 1991 року, "Тимчасовим

ОДЕРЖАННЯ ПАТЕНТУ ТА ПАТЕНТНІ МИТА НА ОБ'ЄКТИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ

положенням про правову охорону об'єктів промислової власності та раціоналізаторських пропозицій в Україні", "Інструкцією щодо порядку сплати державного мита" за №4, затвердженою Міністерством фінансів України від 26 березня 1992 р. та про визнання такими, що втратили чинність, указів Президента України у зв'язку з прийняттям законів України щодо промислової власності від 22.06.94 р. №324/94, та "Положення про порядок сплати зборів за дії, пов'язані з охороною прав на винаходи, корисні моделі, промислові зразки та знаки для товарів і послуг" від 14.08.96 р. №948, справляється мито за дії, пов'язані з отриманням охоронних документів на об'єкти промислової власності, підтримання їх чинності та передачею прав їх власниками у таких розмірах:

- подання заявки на видачу охоронного документа на об'єкти промислової власності (винахід, промисловий зразок, товарний знак), що діятиме тільки на території України – 8 грн. 50 коп.;
- дії під час проведення експертизи, здійснені з ініціативи заявника – 68 грн.;
- проведення експертизи по суті заявки, одного винаходу – 68 грн., кожного 2 – 3-го винаходу, пов'язаного єдиним винахідницьким задумом – 34 грн.;
- товарного знака (один клас товарів) – 8 грн. 50 коп., товарного знака (кожний другий і т.д. клас товарів, експертиз) – 17 грн.;
- видача або переоформлення на прохання заявника охоронного документа – 34 грн. (2 неоподатковані мінімуми);
- видача чи переоформлення – 34 грн.;
- подання заявки чи заперечення до Апеляційної ради Держпатенту України, скарги на рішення Апеляційної ради (скарга) – 34 грн.;
- підтримання чинності патенту щорічно, рахуючи з дати надходження заявки на його видачу (на винахід на промисловий зразок);
- третій рік – 0,1 від мін. заробітної плати – 17 грн., – 0,1;
- четвертий – п'ятий рік – 0,2 – 0,3, – 0,2;
- шостий – восьмий рік – 0,4 – 0,6, – 0,5;
- дев'ятий – одинадцятий рік – 0,8 – 1,2, – 0,9;
- одинадцятий – п'ятнадцятий рік – 1,2 – 2,0, – 1,5;
- шістнадцятий – двадцятий рік – 2,0 – 3,0, – 2,0;
- оплата річного мита протягом шести місяців: розмір річного мита встановленого строку його сплати збільшується на 50 відсотків;

- подання клопотання про відновлення пропущених строків у всіх випадках, крім строків сплати річного мита (відновлення строків) – 17 грн.;

- реєстрація договору про передачу права на охоронний документ (реєстрація передачі) – 34 грн.;

- реєстрація ліцензійного договору (реєстрація ліцензій) – 34 грн.

- Приведені дані можуть мінятися в залежності від змін внесених Верховною Радою України.

Скорочені назви, наведені в дужках після повної назви кожної з перелічених дій, необхідно вказати на лицьовій стороні платіжного документа у графі "вид платежу". На зворотній стороні платіжного документа необхідно вказати назву об'єкта промислової власності (винаходу, промислового зразка, товарного знака), номер заявки чи патенту, а також повну назву дії з вищевказаного переліку, за яку сплачується мито [10].

Мито за вказані вище дії, що сплачують фізичні або юридичні особи, які постійно проживають чи перебувають в Україні, сплачується і зараховується фіноргану за місцем знаходження платника до бюджету України (розділ II, §1, символ звітності 57). З номером рахунка бюджету можна ознайомитися в райфінвідділі за місцем оплати мита. Якщо мито сплачується в іноземній валюті, то воно зараховується до Державного валютного фонду України через рахунки валютних фондів місцевих рад народних депутатів (номери рахунків доведені Національним банком України на місця листом від 06.03.92р. №01-02/96 "Про рахунки валютних фондів"). У випадках, коли громадяни проживають не за місцем розгляду та оформлення документів, державне мито може бути перераховане поштовим переказом [14].

Мито за вказані вище дії, що сплачують фізичні особи та іноземні юридичні особи, які постійно проживають або перебувають зараховується до державного бюджету України на рахунок Міністерства фінансів України №1100657 в міській дирекції Укрсоцбанку м. Києва МФО 322012 (розділ II, §1, символ звітності 57), в іноземній валюті – зараховується до Державного валютного фонду України № 00076213 в Державному експортно-імпортовому банку України в м. Києві.

Від сплати мита звільняються пенсіонери, учні та студенти за дії, пов'язані з поданням заявки на видачу патенту, на винахід чи промисловий зразок, експертизу заявки, переоформлення і підтримання чинності патенту. Для колективу заявників чи

ОДЕРЖАННЯ ПАТЕНТУ ТА ПАТЕНТНІ МИТА НА ОБ'ЄКТИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ

власників патенту розмір мита зменшується на частку пропорційну кількості громадян, звільнених від сплати мита.

Оригінал квитанції кредитної установи, що прийняла сплату (мито), а при перерахуванні мита з рахунка платника останній примірник платіжного доручення з написом (поміткою) кредитної установи на лицьовій або зворотній стороні такого змісту: "зараховано в доход бюджету, дата" (цей напис скріплюється першими і другими підписами посадових осіб і відтиском печатки кредитної установи з про ставленням дати виконання платіжного доручення) надсилається разом з відповідним документом (заявкою, клопотанням, запереченням, договором, за винятком річного мита), рекомендованим або цінним листом за адресою: 252133, Київ-133, бульвар Лесі Українки, 26, Український інститут промислової власності (Укрпатент).

Зазначимо, що експертиза об'єктів промислової власності – це регламентований встановленими Установою правилами процес дослідження експертами об'єкта, представленого в заявці, шляхом зіставлення з іншими технічними рішеннями тієї ж задачі, який завершується позитивним або негативним висновком про можливість одержання заявленим об'єктом правової охорони [13].

Кожна подана заявка реєструється, встановлюється дата надходження заявки, присвоюється порядковий номер і перевірка наявності необхідних документів, відповідно до вимог заявки на винахід, промисловий зразок чи товарний знак і корисну модель. Експертиза за своїм змістом і глибиною поділяється на:

формальну – експертиза у процесі якої встановлюється належність поданої заявки до переліку об'єктів, які можуть

бути визнаними: винаходом, промисловим зразком, корисною моделлю, товарним знаком, і відповідність заявочних документів встановленим вимогам.

Кваліфікаційну – експертиза, що встановлює відповідність винаходу умовам патентоздатності або відповідність знака для товарів і послуг умовам надання правової охорони.

На новизну – експертиза, що встановлює новизну винаходу, промислового зразка чи товарного знака в Україні та інших країнах відповідно поданих заявок на видачу патентів.

Науково-технічна експертиза у своєму висновку може винести наступні основні рішення. Які визнають заявку винаходом, промисловим зразком чи товарним знаком.

Висновки експертизи на поданні заявки	
Позитивні	Негативні
Про встановлення дати подання заявки та встановлення пріоритету	Про відхилення заявки на будь-яких стадіях діловодства (не відповідає вимогам патентоспроможності)
Про видачу охоронного документа (патенту на винахід і промисловий зразок та свідоцтва на товарний знак)	Про відмову у видачі охоронного документа (відсутність новизни, технічного рішення і т.п.)

Документи, які засвідчують право на пільги щодо сплати мита, надсилаються в НДІЦПЕ в строки, встановлені для сплати мита за відповідну дію.

Варто відзначити, яке мито оплачують автори в іноземній валюті під час патентування винаходів у інших державах. Середня вартість патентування за кордоном станом на 01.01.91 р. становила:

№ п/п	КРАЇНА	ВАЛЮТА	ВАРТІСТЬ	
			Подання заявки	Видача патенту
1.	Австрія	австрал. Долар	1200	2300
2.	Австрія	австр. Долар	10000	14000
3.	Алжир	дол. США	870	-
4.	Аргентина	швейц. фр.	1500	1100
5.	Бельгія	бельг. фр.	5600	70000
6.	Болгарія	дол. США	900	100
7.	Бразилія	дол. США	1500	1000
8.	Великобританія	фунт. ст..	600	400
9.	Венесуела	дол. США	1600	1800
10.	Голландія	гульд.	3900	9100
11.	Греція	дол. США	1100	600
12.	Данія	дат.кр.	20000	20800
13.	Єгипет	дол. США	1100	600

ОДЕРЖАННЯ ПАТЕНТУ ТА ПАТЕНТНІ МИТА НА ОБ'ЄКТИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ

14.	Індія	інд руп.	2900	5000
15.	Ірак	дол. США	950	-
16.	Іспанія	дол. США	1200	50
17.	Італія	іт. Ліра	1120000	131000
18.	Канада	кан. дол..	850	2800
19.	Китай	дол. США	1000	500
20.	Корея	дол. США	1200	-
21.	Мексика	дол. США	900	700
22.	Німеччина	нім. Марка	1500	5000
23.	Нова Зеландія	дол. США	1300	600
24.	Норвегія	норв. Крона	15000	15000
25.	Польща	дол. США	1200	60
26.	Португалія	дол. США	1500	-
27.	Румунія	дол. США	700	1000
28.	Сирія	дол. США	700	-
29.	США	дол. США	1500	5000
30.	Туреччина	дол. США	500	2400
31.	Угорщина	дол. США	350	100
32.	Фінляндія	дол. США	2700	2500
33.	Франція	фр. франк	7200	6600
34.	Чехія	дол. США	300	100
35.	Швейцарія	швейц. Франк	1000	1200
36.	Швеція	швед. крон.	6800	-
37.	Югославія	дол. США	870	1500
38.	Японія	яп. Іена	324000	600000
39.	Євро патент (13 країн)	нім .марка	12000	20000

Висновки. Будь-яка фізична або юридична особа, яка використовує запатентований винахід чи промисловий зразок всупереч Положенню, вважається порушником патенту. На вимогу власника патенту порушення повинно бути припинене з відшкодуванням йому збитків, яких він зазнав у результаті протиправного використання винаходу чи промислового зразка. Особа, яка незаконно використовує товарний знак, на вимогу власника свідоцтва на товарний знак зобов'язана припинити його використання і відшкодувати завдані збитки.

1. Бондаренко С.В. Авторське право і суміжні права. – К.: Ін-ст, інт. власн. і права. – 2004. – 260 с.

2. Вачевський М.В., Кремень В.Г., Мадзігон В.М. Інтелектуальна власність. Теорія і практика інноваційної діяльності. Підручник за ред. проф. Вачевського М.В. – К.: Професіонал. – 2005. – 448 с.

3. Вачевський М.В. Теоретико-методичні засади

формування у майбутніх маркетологів професійної компетенції. К.: Професіонал. – 2005. – 364 с.

4. Вачевський М.В., Вачевський М.В., Стасишин Б.О. Патентознавство. Дрогобич "Вимір". - 1999. - 255 с.

5. Вачевський М.В. Розвиток інтелектуальної власності і її роль у підготовці менеджерів та маркетологів. Молодь і ринок. – 2006. №4. – С. 19–28.

6. Вачевський М.В. Інтелектуальна власність у формуванні вмінь та навичок у маркетингологів. Молодь і ринок. – 2006. №5. – С. 24–30.

7. Довгий С.О., Жаров В.О., Кремень В.Г. Охорона інтелектуальної власності в Україні. – К.: Форум. – 2002. – 319 с.

8. Примаченко М.В. Патентно - правове забезпечення промислової власності та патентна чистота товару. Молоді ринки. №1 – 2 (24 – 25). – 2007. – С. 169 – 172.

9. *Примаченко М.В.*
Суб'єкти авторського
права на винаходи,
промислові зразки та

товарні знаки. Молодь і ринок. №3–4(26–27). – 2007. – С. 125 – 129.

10. Дахно И.И. Патентование. – Х. – 1997. – 314 с.

11. Жаров В.О. *Захист права інтелектуальної власності*. – К.: Ін-ст інт. власн. і права. – 2004. – 64 с.

12. Ніколаєнко Л.І., Міняйло Л.А., Топільська Л.М.
та ін. (За ред. В.П.Петрова). – К.: вид. Дім “Ін Юре”,
– 1999. – 116 с.

13. Наконечна А.В. Патентознавство. Опорний конспект лекцій. – К.: КНТЕУ. – 2003. – 85 с.

14. Цибульов П.М. Основи інтелектуальної власності. Навчальний посібник. – К.: “Інст. інтел. власн. і права”. – 2005. – 108 с.

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

В КОЖНІЙ ФРАЗІ – ДУМКА

“Жоден винахід не може одразу стати досконалим”.

Марк Туллій Цицерон
російський політик, оратор

0 0